

sarzom spisowym asystencji urzędowej, urzędowego lokalu wraz ze światłem i opałem, zaopatrzyć ich w materiały piśmienne, dostarczać w razie potrzeby podwód dla komisarzy spisowych, pokryć połowę kosztów wynagrodzenia komisarzy spisowych i wogóle spełniać wszystkie czynności wskazane instrukcjami spisowemi.

§ 15. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wojskowych i Sprawiedliwości.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Skarbu: *H. Linda*

Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

708.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 22 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie udzielania pożyczek ulgowych dla reemigrujących z Niemiec drobnych przemysłowców, kupców, rzemieślników, oraz ich organizacji wytwórczych i handlowych.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 1 maja 1923 roku w przedmiocie udzielania gwarancji Skarbu Państwa do sumy 2 miliardów marek za ulgowe pożyczki dla reemigrujących z Niemiec drobnych przemysłowców, kupców, rzemieślników oraz ich organizacji wytwórczych i handlowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 403) zarządza się co następuje:

§ 1. Pożyczki ulgowe dla reemigrujących z Niemiec drobnych przemysłowców, kupców, rzemieślników, oraz ich organizacji wytwórczych i handlowych przyznaje Komitet Kredytowy przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

§ 2. Przyznane pożyczki wypłacać będzie na zlecenie przewodniczącego Komitetu Kredytowego na warunkach ustalonych przez Komitet Kredytowy Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa i jej Oddziały.

§ 3. Pożyczka ulgowa może być przyznana przy odpowiednim zabezpieczeniu na kredytową pomoc dla zakładu przemysłowego lub przedsiębiorstwa handlowego.

§ 4. Do korzystania z pożyczek są uprawnieni reemigranci z Niemiec:

- a) drobni przemysłowcy i kupcy, po przedłożeniu dowodu, że prowadzili samoistnie przedsiębiorstwo przemysłowe, bądź handlowe przed wojną, w czasie wojny, czy też obecnie, w kraju,

czy na obczyźnie, że posiadają odpowiednie urządzenie przemysłowe lub przedsiębiorstwo handlowe w Niemczech, z których odpowiednie maszyny i towary, mogą przewieźć do Polski;

- b) rzemieślnicy, po przedłożeniu zaświadczenia cechu lub Izby rzemieślniczej, że samoistnie prowadzili własne warsztaty i posiadają odpowiednie urządzenia warsztatowe, które mogą przewieźć do Polski;
- c) wykwalifikowani rzemieślnicy po stwierdzeniu przez cech lub Izbę rzemieślniczą odpowiednich kwalifikacji zawodowych oraz przedłożenie miejsca pracy, że samodzielnie pracowali w fabrykach i są uzdolnieni do prowadzenia samoistnie własnego warsztatu.

W wyjątkowych wypadkach, jeśli ubiegający się o pożyczkę prócz dowodu, że jest reemigrantem z Niemiec, nie posiada wymaganych wyżej dokumentów, Komitet Kredytowy może według swego uznania ustalić jego zdolności zawodowe i uprawnienie do korzystania z pożyczki.

Udzielenie pożyczki może Komitet Kredytowy uczynić zawisłem od specjalnych warunków dotyczących miejscowości prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 5. Warunkiem wypłaty pożyczki jest wykazanie się dowodem posiadania miejsca na wykonywanie przedsiębiorstwa.

§ 6. Do formalnego opracowania spraw, do technicznej oceny wartości majątkowej petentów i t. p., związanych z udzieleniem pożyczki wedle wskazówek i zleceń Komitetu Kredytowego, powołuje się Wydziały Przemysłowe i podległe im organy tych województw w okręgu których reemigranci prowadzą swoje przedsiębiorstwa przemysłowe, bądź mają miejsce zamieszkania.

§ 7. Podania o pożyczkę należy wnosić bądź do Komitetu Kredytowego przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu, bądź też do Wydziału Przemysłowego tego województwa, na którego terytorjum petent obrał sobie miejsce zamieszkania. Wydziały Przemysłowe przesyłają podania wraz ze swoją opinią do Komitetu Kredytowego.

Podania mogą być składane również u Generalnego Sekretarza Komitetu Wykonawczego dla Polaków w Niemczech w celu przekazania ich Komitetowi Kredytowemu.

Nie jest wymaganem, by petent w chwili wniesienia podania o pożyczkę przebywał już na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej—nieodzownem jest natomiast, by petent czynił zadość warunkom w § 4 wymienionym.

Podania o pożyczkę winny zawierać uzasadnienie potrzeby zaciągnięcia pożyczki (§ 3) ze wskazaniem jej sumy, terminów i sposobów spłaty oraz rodzaju zabezpieczenia. Na żądanie Komitetu Kredytowego do podań winny być dołączone, prócz wypełnionego kwestjonariusza, dokumenty, określające położenie prawne i majątkowe przedsiębiorstwa.

W razie przyznania pożyczki w całej żądanej sumie lub w jej części, Komitet Kredytowy komunikuje petentowi warunki, pod jakimi może korzystać z pożyczki.

Decyzja Komitetu Kredytowego zapada zwykłą większością głosów jego członków, przyczem do prawomocności uchwał konieczna jest obecność przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu i Handlu jako przewodniczącego Komitetu, przedstawiciela Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej oraz przynajmniej jednego z członków. Przeciw decyzji tej nie przysługuje petentowi żaden środek prawny.

Z posiedzeń komitetu sporządza się protokoły.

Przyjęcie warunków, postawionych przez Komitet Kredytowy, winien petent potwierdzić najpóźniej w ciągu 6 tygodni, licząc od daty wysłania pisma Komitetu i w tym też terminie winien wykonać przedwstępne warunki poprzedzające udzielenie pożyczki.

Przewodniczący Komitetu Kredytowego, po wypełnieniu przez petenta wszystkich przedwstępnych warunków i w wyrażeniu przezeń zgody na specjalne warunki dotyczące miejsca wykonywania przedsiębiorstwa, zleca Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej lub jej Oddziałowi wypłatę przyznanej pożyczki i zawiadamia o tem petenta. Zlecenie to, traci moc, o ile pożyczka nie została zrealizowana w terminie 6 tygodniowym od daty zlecenia wypłaty.

§ 8. Wypłata przyznanej pożyczki następuje w całości, lub ratach przytem według uznania Komitetu Kredytowego, na zlecenie Przewodniczącego tegoż Komitetu, Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa lub jej Oddział są obowiązane wypłacić całkowitą sumę pożyczki, lub jej część, bądź bezpośrednio petentowi, bądź osobie lub firmie, od której petent nabywa maszyny, narzędzia, surowce, lub towary niezbędne do prowadzenia warsztatu pracy na podstawie skryptu dłużnego, lub weksłu otrzymującego pożyczkę za uprzedniem zawiadomieniem tegoż.

§ 9. Spłatę pożyczki rozkłada się na raty kwartalne lub półroczne, licząc terminy spłat od dnia wypłacenia pożyczki, procenty opłaca się w tychże terminach z góry. W razie niezapłacenia w terminie przypadającej raty, Polska Kasa Pożyczkowa winna pobierać odsetki za zwłokę, niezależnie od ewentualnego protestu.

Wcześniejsza spłata pożyczki, w części lub w całości może być uskuteczniiona w każdej chwili.

§ 10. Wysokość pobieranych od pożyczek procentów nie może być wyższa niż każdorazowy procent dyskontowy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

§ 11. W wyjątkowych wypadkach dłużnik może uzyskać prolongatę w spłaceniu pożyczki i w tym celu winien najpóźniej na 14 dni przed terminem płatności raty złożyć w Komitecie Kredytowym należycie uzasadnione podanie; o prolongacie decyduje Przewodniczący Komitetu.

§ 12. Komitet Kredytowy obowiązany jest przechowywać wszelkiego rodzaju złożone przez petentów dokumenty do czasu zupełnej spłaty udzielonej pożyczki.

§ 13. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa i jej Oddziały są obowiązane przechowywać skrypty dłużne i weksle dłużników i czuwać nad regularną spłatą w terminach rat pożyczkowych.

O wypłacie pożyczek i spłacie rat winien być Komitet Kredytowy powiadomiony.

§ 14. Realizacja gwarancji Skarbu Państwa może nastąpić dopiero po wyczerpaniu wszelkich środków prawnych, zmierzających do ściągnięcia należności od opornych dłużników nie wyłączając licytacji sądowych.

§ 15. Dłużnicy, korzystający z pożyczek ulgowych, obowiązani są składać Komitetowi Kredytowemu w terminach ustalonych w warunkach sprawozdania o stanie swego przedsiębiorstwa.

W razie zmniejszenia się wartości majątku dłużnika, Komitet Kredytowy ma prawo żądać od niego według swego uznania dodatkowego zabezpieczenia udzielonej pożyczki, względnie, doraźnej spłaty całej, bądź części pożyczki, bez względu na ustalone terminy spłaty.

§ 16. W razie niestosowania się dłużnika do niniejszych przepisów, oraz do warunków specjalnych, które mogą być postawione przy udzielaniu pożyczki, lub też będą ustalane przez odnośne przepisy prawne w czasie trwania stosunku dłużnego, jak również, w razie zawieszenia działalności przedsiębiorstwa na czas dłuższy, niż na kwartał, można natychmiast zażądać zwrotu całej należności Skarbu Państwa bez względu na umówione terminy.

§ 17. W razie wprowadzenia nowej waluty spłata pożyczek nastąpi w nowej walucie wedle urzędowego kursu przerachowania.

§ 18. Wszelkie wydatki, związane z udzieleniem pożyczek ulgowych, obciążają Skarb Państwa.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

709.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 23 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie orzecznictwa w sprawach opłat
stemplowych w b. dzielnicy rosyjskiej.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315), art. 13 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391), § 2 rozp. Rady Ministrów z dn. 21 marca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych na ziemie przyłączone do Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dn. 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 205) wreszcie § 1 ustępu I p. 1 oraz § 3